

Bajnok kórus a pódiumon

Nagy sikerű hangverseny Nyíregyházán a Keresztény Női Polgári Kör szervezésében

A nyíregyházi Kodály Zoltán Általános Iskolában szombaton Szabó Dénes Kossuth-díjas karnagy vezényletével fergeteges sikerű, megindító lelkeségű hangverseny adott két világhírű, kórusolimpiai bajnokunk, a Cantemus gyermekkar és a Pro Musica leánykar, valamint az iskola egykori növendékeiből alakult, ugyancsak nemzetközi hírnevű Banchieri Együttes. A jótékonyasági rendezvény fővédnöke Lévai Anikó, díszvendége Orbán Viktor és Makovecz Imre volt.

■ KALMÁN GYÖNGY

Különböző irányokból érkeznek a pódiumra a lányok: kisebbek, nagyobbak, tizenévesen innen és túl, néhányan húszon is túl. A nyíregyházi Kodály Zoltán Általános Iskola hangversenytémát 450 főre tervezték – jóval többben vagyunk annál. Jönnek, jönnek a lányok a Kodály-terem minden szeglete felől, vakítóan fehér ingben, tarka szőttes ruhákban. Ajkukon iskolájuk névadójától a Vejnemőjén muzsikál. Égy kezdődött a hét végén a jótékony céli hangverseny, amelynek bevételé – egyéb célok mellett – egy, a régióból régóta hiányzó drogrehabilitációs központ létrehozásához teremt pénzalapot.

A Szabó Dénes karnagy által alapított Cantemus gyermekkar és a belőle „kinőtt” Pro Musica leánykar minden egyes koncertjén ünnepet ajándékoznak a hallgatóságának. Ilyen csapat, mint a Szabó Dénesé (nyugv. kétszáz fiatal) a föld kerékén nincs még egy. Miközben mindenki számárta, aki figyelemmel kíséri őket, világos, hogy rendszeres, napi munkájával érik el az eredményeket, a fellépéseiken szívet-szímet győ-

Orbán Viktor, a rendezvény egyik díszvendége köszönti a jelenlévőket

FOTO: LAZARZSÓK

nyörködtető varázslat, az itt és most csodája, a legekkel illethető művészet megszületésének lehetünk részesei. A tündéri hangszer, a legszebben szóló mindegyik közül, az énekhang avatott birtokosai ok mindahányan. Ezzel a Kodály által mindenkinek szánt instrumentummal, hihetetlen munkabírással, sugárzó egyéniséggel, rajongóivalon tehetőség tanár-karnagyuk irányításával bármit elénekelnek kristálytisztán, fényvel a tekintetükben. A Lengyel Lászlót, Bartóktól a Bolyongást, Kocsisról az O magnum misteriumot. Ők nem csak felszabadultan énekelnek. El is játszózik a dalok történetét – ez tettek két japán, Vakamacu és Isimaru szerzeményének előadásakor, tomboló sikert aratva. Meggyőződhettünk artikulációjuk pontosságáról, mívesen koreografált, esztétikus színpadi mozgásukról. Ahogyan az Őszi szél című népdallal a koncert második részében „felsokasodtak”

a színpadra – könnyeket csaltak elő akaratlanul. Karai József erdélyi népdalokból összerakott Estéli nótázását néhányan a földre telepedve, mások csoportba verődve, barátian kart karba fonva, összelelkelve, megrendítően festői látványt nyújtva, adták elő. Utánzóhatatlanok, verhetetlenek: azt és úgy cselekszik, amit és ahogy Kodály Zoltán megálmodott a nemzetnek. Nem csoda, hogy októberben négy bajnokságot nyertek a dél-koreai kórusolimpiaián! Az izléssel összeállított műsorban Preigitzer Fruzsina fűtött drámaisággal tolmácsolta A szarvassá vált fiúk című kolinját. A est egyharmad részében a hattagú Banchieri énekegyüttes mesteri előadásában reneszánsz és huszadik századi mesterek többszámú remekei hangzottak el, még olyan „modern klasszikusok” is, mint Illétsől! A szó veszélyes fegyver és Az ész a fontos című kedvencek. A csoport minden tagja szólistakvali-

tásokat mondhat magánának, képzetek, sőt humoruk is kiváló.

Ezen az estebe hajló, énekszó bearanyozta délutánon páratlan élmény volt magyarnak lenni, olyasformán, ahogyan egykor Széchenyi István érthette, gondolhatta. Irigykedhet a csapzott gondokkal terhes vén Európa, a méreteire büszke, befolyásos Amerika, hogy egy darabokra szaggatott nemzet milyen hatalmas szellemi örökséggel s a jövőnek milyen egyértelműen biztató potenciáljával erősíti a nemzetek családját. Magyarországon a tettekhez kész jövőendő itt munkál, lüktet jelenünkben. E helyen, a Kodály Zoltán Általános Iskolában, és mindenütt, ahol nagyaink szellemisége eleven és kikezdehetetlen ember- és nemzetformáló erő; ahol egymásnak feszülnek, támogatón és egyváltatózón az egyenesen álló, tiszta, nemes építőkövek.